

Кратак извештај о четвртом Лингвистичком семинару у Тршићу 2022. године

Четврти Лингвистички семинар *Жаргонизми, фразеологизми, дијалектизми у односу на стандардни језик и дигитална хуманистика* реализован је у периоду од 18. до 30. јула 2022. године у Научно-образовно културном центру „Вук Караџић” у Тршићу, под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Програм семинара похађало је 45 ученика гимназија и средњих стручних школа из градова широм Србије (Бела Црква, Београд, Бор, Вршац, Жагубица, Зајечар, Зрењанин, Инђија, Косовска Митровица, Књажевац, Крушевац, Ниш, Панчево, Параћин, Пожаревац, Суботица, Шабац) и Републике Српске (Источно Сарајево, Приједор, Требиње).

Семинар се одвијао паралелно на четири радионице, којима руководе сарадници Института за српски језик САНУ: др Јована Јовановић, др Вања Миљковић, мср Миљана Чопа, мср Марија Гмитровић и мср Ленка Бајчетић, а координатор семинара је проф. др Марина Николић.

Гости-предавачи на семинару били су: проф. др Милош Ковачевић (са темом *Књижевност и језик и језик књижевности*), проф. др Софија Милорадовић (*Стандардни српски језик, дијалекти и социолекти – односи, утицаји, истраживања*), др Ана Шпановић (*Дигитална хуманистика – гледајмо прошлост на нов начин*), проф. др Марина Николић (*Технике израде научног рада*) и мср Горан Милашин са Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци (*Српски језик на друштвеним мрежама*). И остали руководиоци радионица одржали су посебна тематска предавања током трајања радионица, и то: др Јована Јовановић (*Речници као извори за лингвистичка истраживања*), др Вања Миљковић (*Семантика тела – тело као предмет и средство језичке концептуализације*) и мср Миљана Чопа (*Језичка анксиозност*).

Постигнути су главни циљеви семинара: показати ученицима како функционише маркирана лексика у српском језику, какав је однос супстандардног и стандардног језика, какве су релације између српских дијалеката и стандардног српског језика, где је место жаргона у језику, као и оспособљавање полазника за основно разумевање и стварање садржаја из области хуманистике у дигиталном окружењу. Ученици су обучени за коришћење савремене релевантне литературе, а најважније је то што су оспособљени за

самосталан рад и научно утемељено лингвистичко истраживање, као и презентовање добијених резултата након објективне и стручне анализе, уз одговарајућу методологију и релевантни корпус. Наравно, главни циљ био је развити интересовање ученика за сопствени језик, који је и једно од најважнијих индентитетских обележја.